

Školní občasník 2009 - 10

OSMIČKA

Naše hodiny odsypávají
poslední dny

Červen
4.
číslo

Jak jsem nakonec udolal redaktory

Jiří Ekrť Když jsem psal do prvního čísla Osmičky článek Jak se loví redaktory, měl jsem to za uzavřenou záležitost. Článek měl být návodem pro ty potrhlé jedince, kteří by mne náhodou chtěli následovat a pustit se do podobné sysifovské práce - tvoření školního nebo jiného periodika. Ani ve snu mne nenapadlo, že budu v lovu redaktorů, případně v jejich

Redaktory při práci, foto J. Ekrť

dolovování a udržování pokračovat po celý školní rok. V redakční radě se sešli nakonec 3 žáci z osmých tříd a zbytek utvořili v té době ještě natěšení šestáci. První číslo vzniklo ve svatém spontánním nadšení, u těch dalších čísel již to šlo více ztěžka. To když bylo pochopeno, že dělat takový časopis, a zrovna se mnou, není žádná legrace, i když se srandy při jeho tvorbě naskytne habaděj... A jaro, to nám dalo velkou ránu pod pás! Mladší redaktorky přepadlo naplno pubertální opojení..., a pak i to psaní jde velmi ztuha. Ale ty neustálé opravy, dopilovávání a až do poslední chvíle předělávání...! Dělat školní časopis tak, že si sednu k počítači a stahuji z internetu tu celé

články nebo jejich útržky, tu nějaké obrázky - taková nebyla moje představa, to není „moje káva“. Chtěl jsem, aby co nejvíce materiálů bylo ryze původních, i když spolupráce s internetem je již dnes samozřejmě nemyslitelná. Pouze však spolupráce s virtuální realitou, nikoli bezduché kopírování! Novinář si musí vystačit s tužkou, kusem papíru a hlavou! Tu každý sice na krku nosíme, ale hlava novináře musí být nabitá nápady. V tom je hlavní kouzlo, proč pak ty noviny vůbec lidé čtou. K naší radosti poměrně často vidíme, že se čtenáři - děti, rodiče i návštěvníci školy u nástěnky s OSMIČKOU zastavují a minimálně si prohlédnou jeho obrázky. Též vydání na webových stránkách školy je k dispozici široké veřejnosti uživatelů internetu. Poslední číslo letošní osmičky je pojato jako autorské stránky jednotlivých redaktorů, kteří vydrželi až do konce školního roku. Museli prokázat, co se v letošním roce naučili. Je třeba zvládnout základní práci na počítači: napsat text, odeslat jej mailem redakci, stáhnout text a obrázky na „flešku“. S tématy jsme se samozřejmě radili společně, společně jsme též původní rukopisy opravovali. V tomto posledním čísle se však každý, buď sám nebo v minitýmu, musel postarat o vše ostatní: grafickou úpravu, kresby, druh a velikost písma... A to už je docela náročná práce! Fotografie jsem bohužel musel dodávat většinou já. Jak úspěšně tuto práci redaktory zvládli můžete nyní posoudit vy, čtenáři... Věřím, že vám letošní Osmička přinesla zábavné a příjemné čtení.

**Teď si ještě pozorně přečtete Osmičku a
HURÁ NA PRÁZDNINY !!!**

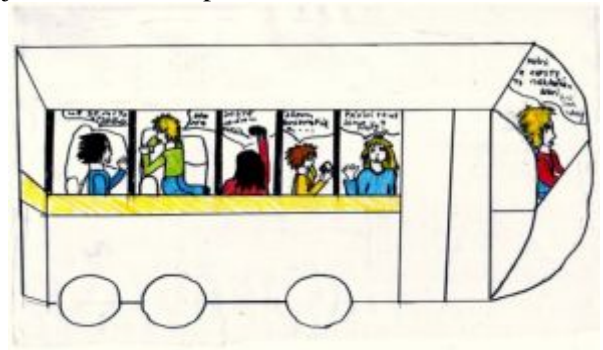
Autorská dvojstránka - Lukáš Jirůšek, 6.tř.

Exkurze do Národního muzea

Na Václavském náměstí, foto R.Černá

Dne 15.4.2010 se třída 6.A vydala na exkurzi do Národního muzea (kvůli nedostatku dětí se vzaly nějaké i z 7. třídy). Kolem osmé hodiny ráno přijel ke škole autobus, do kterého, společně s paní učitelkou Rychtrovou a paní učitelkou Černou, děti nadšeně vstoupily a těšily se na jízdu. Naštěstí se při cestě

Nakreslila K.Kadeřábková

nikomu nepřítížilo a všichni v klidu dojeli do Prahy. Poté jsme se vydali k Národnímu muzeu. Protože však byla asi půlhodinka času, paní učitelky se domluvíly, že se stavíme v KFC. HURÁÁÁ! Když se všichni dosyta najedli, vydali se konečně do muzea. Tam byla hlavním cílem expozice s názvem „Příběh planety Země“. Všem se líbila, protože jsme mohli vidět hřmící sopky, spousty vzácných kamenů a meteoritů a navíc jsme si mohli zahrát zajímavé naučné hry. K tomu děti dostaly pracovní listy, které měly během exkurze vyplnit.

Když se děti opět sešly před vchodem do expozice, šly do oddělení vycpaných zvířat. Tam viděly zebry, lvy, opice, slony, žirafy, atd. Když si vše prohlédly, odebraly se do oddělení minerálních látek. Tam se vystavovalo zlato, stříbro, síra a další. Nakonec jsme zamířili do expozice svatého Václava, která byla velice chráněna. Když jsme se před Národním muzeem vyfotili, vrátili jsme se k autobusu. Nastoupili jsme, autobus se rozjel a všichni byli šťastní (hlavně paní učitelky), že nenastal jakýkoliv problém. Poté se všichni vrátili domů - do Loun.

Vlevo kostra dnes již mrtvého dinosaura, vpravo sopečná láva v expozici „Příběh planety Země“, vybral L.Jirůšek

Vzorek tří minerálů – kalcitu, zlata a síry, vybral L.Jirůšek

Naše třída před expozicí, kresba L.Jirůšek

Dotazník k využívání internetu mezi žáky 1. stupně naší školy.

Pro vytvoření tohoto článku muselo být nejprve vykonáno mnoho činností a výsledek je zde. Ale vše pěkně popořadě. Jako první podmínka pro vytvoření každého článku je aby pan šéfredaktor (v mém případě pan učitel) zadal úkol článek napsat. Poté proběhlo jeho psaní. Některé děti jsem musel

přemlouvat, aby mi informace poskytly. Při hledání informací sice trochu přšlo, ale to by nemělo každého správného redaktora zaskočit. Když jsem měl informace, začal jsem s grafickou úpravou. Cílem bylo vybrat správný vzhled tabulky písma, což doufám, že se povedlo. Poté jsem byl nucen poslat tento článek v příloze e-mailem a uložit si článek na flash-disk. Poté jsme článek v redakci upravovali a vylepšovali detaily. Ještě jednou jsem ho přepsal a znovu poslal. Poté jsme ho vytiskli a teď je zde, na nástěnce.

1. *Využíváš internet ?*

2. *Využíváš internet při přípravě na vyučování ?*

3. *Jakou nejzajímavější věc jsi na internetu zjistil ?*

Martin	5.třída	1. Ano.	2. Někdy.	3. Jak se dostat na cizí počítač.
Ondra	4.třída	1. Někdy.	2. Ne.	3. Jaký jsou holky na Lidé.cz
Jarda	4.třída	1. Ano.	2. Ne.	3. Žádnou
Míša	1.třída	1. Moc ne.	2. Ne.	3. Nevím.
Jirka	5.třída	1. Ano	2. JO !	3. Hra.

Internetová soutěž - Znáš své město a okolí ?

Soutěž proběhla díky skvělé organizaci 3. základní školy v Lounech, která tuto soutěž už třetím rokem pořádá společně s T-mobilem jako sponzorem. Soutěže se zúčastnilo kolem 440 žáků, z toho 148 bylo z naší školy. Naším nejlepším umístěním bylo místo 7., které obhájil Vítězslav Beneš. Po něm byli také dobří Roman Holub a Soňa Kernerová, kteří obhájili 9. a 10. pozici. Zde je malý náhled do tabulky vítězů:

POŘ.	PŘÍJMENÍ, TŘ.	ŠKOLA	BODY
1.	K. Kopecká	J.A.Ko., Praž. 101	50
2.	J. Kučerová	28. října, 2173	50
3.	H. Holler	28. října, 2173	50
4.	M. Outlická	28. října, 2173	50
5.	K. Tužilová	J.A.Ko., Praž. 101	50
6.	M. Tužilová	J.A.Ko., Praž. 101	50
7.	V. Beneš	Školní, 2426	50
8.	J. Hons	28. října, 2173	50
9.	R. Holub	Školní, 2426	50
10.	S. Kernerová	Školní, 2426	50

Podrobné výsledky soutěže si můžete prohlédnout na :
http://www.3zslouny.cz/soutez/celkove_vysledky.htm

Autorská stránka - Jiří Sihlovec, 8.tř.

GYMNÁZIUM versus ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Logo GVH Louny z internetu

Pro zájemce o studium na gymnáziu několik otázek a odpovědí. Svou sestru, studentku 1.ročníku lounského gymnázia, zpovídal autor:

Jaký je rozdíl mezi základní školou a gymnáziem?

Gymnázium je určitě náročnější než základní škola ve všech ohledech.

Foto gymnázia Louny na internetu, J.Sihlovec

Jednají s vámi jinak než na základní škole?

Někteří učitelé nám vykají a někteří tykají. Jednají s námi jako už s dospělými.

Máte víc vyučovacích hodin než na základní škole?

Ano, máme. Já v prvním ročníku mám čtyři odpolední vyučování do 16:00, což bylo na začátku velmi náročné. Teď je to o něco lepší, ale stejně jsem unavená, když přijdu domů, protože máme odpoledne například chemii nebo biologi.

Gymnázium je určitě těžší než základní škola. Jak moc?

V prvním měsíci jsem myslela, že se zblázním, protože každý profesor měl a dosud má velké požadavky, například v hodině biologie si občas myslím, že na mě mluví jiným jazykem.

Dozvídáte se o hodně více nových věcí než na základní škole? To určitě. To, co jsme se učili na základní škole, je rozšířeno a k tomu ještě plno nových údajů.

Soutěž „Ukaž, co umíš“ na Středním odborném učilišti Podbořany-

2x foto J.Jiroutková

do společenské místnosti, kde nás přivítal ředitel učiliště a další důležití lidé. Poté jsme se přesunuli na první stanoviště, kde jsme museli rozpoznávat dřeviny, stroje a dávat k sobě matky

Dne 11.5.2010 se konala soutěž „Ukaž, co umíš“ na SOŠ v Podbořanech. Soutěž byla zaměřená na řemesla, museli jsme použít jak ruce, tak i mozek. Tým naší školy tvořil Ondra Černý, Tom Hetzer a Jiří Sihlovec.

Pro náš tým přijel „autobus“, který - vypadal jako polorozpadlý mikrobús. Na cestě do Podbořan jsme přibrali do „autobusu“ pár dalších škol, které se soutěže také zúčastnily. Přijeli jsme a stali jsme se svědky omylu. Přeadili nás do špatné skupiny, ale vyřešilo se to během pár okamžiků. Šli jsme

a šrouby. Na druhém stanovišti jsme si každý napsal kvíz, vyřešili jsme problém vyzdění a rozebrali a zase složili stoličku. Na třetím stanovišti jsme museli sestrojít elektrický obvod a v posledním čtvrtém stanovišti jsme určovali délky kót a rozpoznávali kovy. Potom jsme šli na oběd a na procházku ke klášteru. Vrátili se a čekali na vyhlášení výsledků. Náš tým skončil o jeden bod na čtvrtém místě. Celá akce byla výborně organizovaná a měla zajímavý program.

Ze školního sportu

McDonald's Cup

V pátek 30.dubna 2010 si dvě družstva chlapců naší školy zahrála oblastní přebor v minikopané žáků 1.-5.tříd. Tato dvě družstva byla rozdělena do dvou skupin. Skupina A - žáci 1.-3. tříd a skupina B - žáci 4.-5. tříd. V kategorii A jsme skončili na pěkném 3.místě, ale nedostali jsme se do semifinále. Chlapci bojovali o 5 místo se Základní školou Peruc a v zápase zvítězili. Náš tým skončil na 5.

kategorii B jsme se ve skupině umístili na

místě. V Žáci 1.-3. tříd, foto J.Ekrt

2. místě a postoupili do semifinále. V prvním zápase jsme se utkali se ZŠ Přemyslovců Louny, které jsme podlehlí. O 3. místo a postup do okresního kola jsme bojovali se Základní školou Ročov, ale bohužel jsme také nevyhráli

Chyběla dobrá muška a trocha štěstí. Skončili jsme těsně pod stupni vítězů na čtvrtém místě.

Pohár rozhlasu Už po několikáté se Pohár rozhlasu – lehkotletická soutěž škol - koná na Základní škole Prokopa Holého. Za naší školu soutěžila družstva mladších a starších děvčat. V oblastním kole si ze začátku obě družstva vedla dobře, ale přišlo neoblíbených 600m, kde se na 2. místo dostaly mladší holky. Starší děvčata v běhu na 800m už neměla tolik štěstí a skončila na

Žáci 4.-5. tříd, McDonald Cup, foto J.Ekrt

5.místě, a tudíž nepostoupila. Okresní přebor se konal též na škole Prokopa Holého Deště a zima provázely celý den. Náš jediný tým (mladší děvčata) se pokusil být ve všem nejlepší. Zaostal ve skoku dalekém a v běhu na 60m. Celkově skončilo družstvo na 5.místě. Jak v oblastním, tak i v okresním kole měla největší podíl na bodech Kamila Alinčová, která zaběhla velmi dobře běh na 600m. Všem děkujeme za sportovní výkony a snahu zvítězit

Ochrana člověka za mimořádných událostí – projektový den 17.června 2010 J.Ekrt

Zásahová jednotka v akci, psodví při práci, policejní auto v obležení dětí, foto J.Ekrt

Projektový den začal požárním poplachem s vyklizením budovy školy. V druhé části přešli žáci na cyklistický stadion, kde sledovali ukázkou zásahu policejní jednotky, práce policejních psodvů, včetně zadržení pachatele. Nakonec jednotlivé skupiny žáků plnily úkoly, které byly zaměřeny na ochranu člověka za mimořádných událostí Akce se povedla a všem se velmi líbila.

Autorská stránka - Leoš Vostatek, 6. tř.

Při práci ve třídě na projektu Dravci, foto J.Ekrt

Projektové dny „DRAVCI“

27. a 28. dubna 2010 se na naší škole konal projektový den „DRAVCI“. První den se rozdělily všechny třídy druhého stupně do pěti skupin a každá skupina šla do nějaké učebny, např. učebna přírodopisu. V každé třídě byl jeden vyučující např. pan učitel Ekrt, paní učitelka Černá a další. Ti dávali otázky a žáci měli odpovídat do pracovních listů, např. pan učitel Kotek chtěl nakreslit dravce, kteří byli v každé lavici jiní. Paní učitelka Bromová pouštěla zvuky ptáků a žáci měli doplňovat, který pták toto zpívání (zvuky) používá ve volné přírodě.

Sokolník předvádí výra velkého (Bubo bubo), krále našich sov, foto J.Ekrt

Víte, že

- **orel mořský je největší dravec v České republice i v Evropě**
- **rozpětí jeho křídel dosahuje až 2,5 m.**
- **létá s nataženými ručními letkami křídel**
- **staré kusy mají žlutý hákovitý zobák a krátký bílý kýlovitý ocas**
- **mladí jedinci mají tmavě zbarvený zobák i tmavší ocas**
- **neopeřené nohy má žluté.**
- **samec a samice se navzájem liší pouze velikostí**

Nejmenší dravec – **orel nejmenší** je malý až středně velký dravec z čeledi krahujcovitých, dosahující velikosti káně lesní. Od káně se liší mimo jiné šesti (u káně pět) prstovitými ručními letkami. Dospělí ptáci se vyskytují ve dvou barevných variantách - tmavé a světlé.

Orel majestátně krouží nad stanovištěm, foto J.Ekrt

Beseda s Ivonou Březinovou

Dne 23. března 2010 žákyně 8. tříd

navštívily Městskou knihovnu v Lounech, aby se zúčastnily besedy. Tu uspořádala knihovna ve spolupráci se základními školami. Hostem byla spisovatelka Ivona Březinová. Vyprávěla nám o své známé trilogii Holky na vodítku. Autorka zde vypravuje o životech tří dívek - Alice, Martiny a Ester, které se stanou závislými a skončí v psychiatrické léčebně. Paní Březinová nám vysvětlila, jakým způsobem psala zmíněné knihy a kde čerpala informace. Dozvěděly jsme se, že dokonce navštěvovala různé protidrogové a psychiatrické léčebny. Navštěvovala je proto, aby zjistila více informací a pohledy lidí, kteří si tím už prošli. Knihy byly psány formou deníku. Na závěr jsme si mohly prohlížet a případně koupit její knihy, do kterých nám napsala věnování.

Spisovatelka Ivona Březinová, S.Radoměřská

Prázdninová pohádková soutěž pro 1.– 2. třídy

V posledním čísle Osmičky jsme pro vás připravili prázdní novou soutěž. Týká se pohádek, které jistě dobře znáte. V následujících obrázcích a hádankách se objevují pohádkové postavy, ale nikdo si na názvy pohádek nevzpomněl. Určitě nám je pomůžete najít. Zašlete mail na naši adresu: osmicka.casopis@seznam.cz

Obrázek č. 1

Obrázek č. 2

Obrázek č.3

- Hádanka č.1 Jedl a jedl. Kdo to byl?
Hádanka č. 2 Spící království?
Hádanka č. 3 Květina zazpívá jenom tomu, kdo je hodný!
Hádanka č. 4 Koulel se koulel, až ho zhltila kmotra.
Hádanka č. 5 Za hrášek se mnou pojedeš na veliký výlet.

Autorská stránka-K.Mrvíková, 6.tř.

Školní výlety roku 2009/2010

třída	termín	místo
1.A	22.6 2010	ZOO Ustí nad Labem
1.B	22.6 2010	ZOO Ustí nad Labem
2.A	červen 2010	Březno u Loun - skanzen
3.A	7.6 2010	Hrad Budyně a Říp
3.B	7.6 2010	Hrad Budyně a Říp
4.B	červen 2010	Březno u Loun - skanzen
5.A	16.6 2010	ZOO - Plzeň - Dinopark
5.B	16.6 2010	ZOO - Plzeň - Dinopark
6.A	24.6 2010	ZOO - Praha
7.A	23.6 - 27.6 2010	Krkonoše - turistický výlet - přechod Krkonoš
7.B	23.6 - 27.6 2010	Krkonoše - turistický výlet - přechod Krkonoš
8.A	21.6 2010	Praha - Národní muzeum, Šárka
8.B	21.6 2010	Praha - Národní muzeum, Šárka
9.B	23.6 - 26.6 2010	RS - Višňová pod hradem Křivoklád
9.C	24.6 - 26.6 2010	Chomutov - Kamenové jezero

Cíl knížek – nová knihovna, foto V.Benešová

Ži vý řetěz stěhování knihovny

Obléknout pláštěnky a pokračujeme, foto J.Ekrt

Dne 19. května 2010 se naše škol a zúčastní la ži vého řetězu. Během dopol edne si žáci a učitel é podával i knížky. Přestěhoval o se

při bli žně 2700 knížek, které putoval y jedna za druhou ze staré do nové knihovny. Cesta jedné knížky trval a při tom asi 7 mi nut. Cel á akce trval a při bli žně 3 hodi ny. Zúčastnil o se asi tři sta šedesát žáků a jejich učitel ů. I když nebylo moc přízni vé počasí, tak se přestěhoval o dost knížek. Každý, kdo se ži vého řetězu zúčastnil, odnesl si s sebou krásný poci t, že uděl al něco pro naše město.

Obrázky nakreslila Kristína Mrvíková

Autorská stránka - Eliška Kořánová, 6. tř.

Běžky, milé běžky - lyžák 2010

Dne 17.2.2010 jsme byli na běžkách. Skibusem jsme vyjeli k lanovce Černohorský expres. Když jsme jeli lanovkou, strašně jsem se bála, aby se lanovka s námi neutrhla. To už jsme se blížili ke konci. Vystoupili jsme úplně nahoře, byla tam strašná mlha.

Nejdříve jsme si museli modrým voskem navoskovat lyže a jelo se. Po 5 minutách už jsem to chtěla vzdát, byla tam mlha, zima a studily mě tváře. Na začátku mi to vůbec nešlo, došlo to tak daleko, že jsem i brečela, ale věděla jsem, že musím. Učitelé mi pomáhali a učili mě pluh, protože tam byly prudké kopce. Potom už

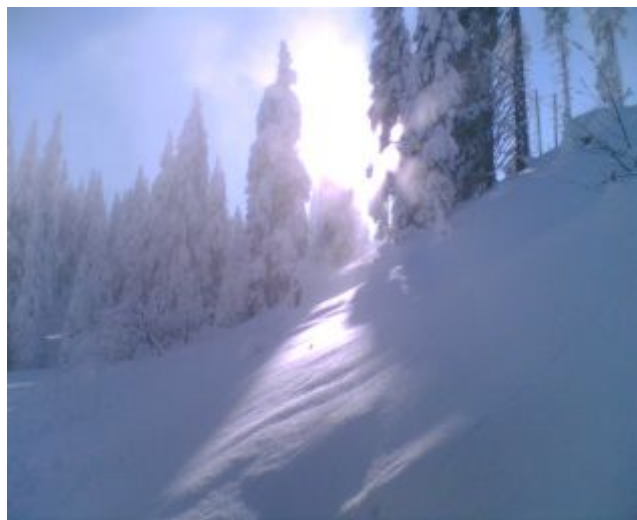

Nakreslila K. Kadeřábková to bylo lepší, ale byla jsem pořád poslední. Čím dále jsme jeli, tím více tam byla mlha a já se bála, že zabloudím a nikdo mě

už nikdy nenajde. Když jsem se zeptala paní učitelky, kdy už

Nakreslila E. Kořánová

někde zastavíme, řekla krásná sladká slůvka: „Za chvíli by tady měla být Pražská bouda a tam se zastavíme na jídlo“. Když řekli tato slova, bylo mi hned lépe a těšila jsem se, jak si sednu a najím se. Asi po 10 minutách jsem spatřila nějaký dům, byla to ta Pražská bouda. Oči se mi rozzářily jak hvězdičky. Když jsme stoupali po schodech všimla jsem si nápadných vzorů prasátek. Už jsme byli nahoře a divili jsme se obsluze, protože jejich systém jsem ještě nikdy neviděla. Tím systémem myslím samoobsahu. Každý si mohl nandat na talíř, co chce za jídlo. Já jsem si nejprve dala perník a poté hranolky. Když jsme se s holkama bavily, prošel kolem pán a my se domnívaly, že je nám nějaký povědomý. A také byl! Byl to Ondřej Slanina, pán z pořadu Kluci v akci. Byl tam proto, protože tam vařil. Chtěly jsme si ho s holkama vyfotit, ale bylo nám to blbý. Byla jsem tak šťastná, že jsem si mohla trochu odpočinout. Zůstali jsme tam asi hodinu. Přišel čas, abychom vyrazili na zpáteční cestu. Najednou jsem měla zase energii a optimismus. Asi po dvou hodinách si učitelé všimli, že se musíme vrátit. Cestu jsme si tedy o jednu hodinu prodloužili. Potom následoval veliký, ale opravdu veliký kopec. Museli jsme si sundat běžky a jít pěšky. Když jsme vyšlapali ten veliký kopec, užasli

Pod Václavákem - na rozhraní mezi vidí... a nevidí... , foto J.Ekrt jsme nádherou. Stály tam vysoké zasněžené smrky. Mezi nimi prosvítalo sluníčko. Bylo to tak nádherné. Sama jsem si řekla, že za tu dřinu a námahu to stálo. Místo, kde jsme právě stáli, se jmenovalo Václavák. Chvilinku jsme se pokochali tou nádherou a jelo se dál. Celá cesta, která následovala, byla už jen strmý kopec, a tak jsem jela jen pluhem. Výlet se chýlil ke konci. Při sjezdu jsme míjeli místa, která jsme už znali. Byli jsme zpátky v Janských Lázních. Museli jsme sundat běžky a došli jsme k zastávce skibusu. Ten po chvíli dorazil a odvezl nás do hotelu Astoria, ve kterém jsme byli ubytovaní.

PS: Osobně si myslím, že kdo s námi nebyl na lyžáku, tak přišel o krásnou vzpomínku na běžky!

Čarodějnice - historie

Upalování či pálení čarodějnic patřilo a do dnešní doby patří k velmi živým zvykům. Magická filipjakubská noc z 30.dubna na 1.května bývala jednou z nocí, kdy prý zlé síly vládly větší mocí než kdy jindy. O půlnoci před sv. Filipem a Jakubem, kdy měly nečisté a zlé síly moc škodit lidem, se daly nalézt zakopané a ukryté poklady. Aby se hledač pokladu dokázal

před silami úspěšně bránit, musel mít při sobě květ z kapradí, svěcenou křídou a další předměty. Lidé věřili, že v povětrí poletuje spousta čarodějnic, které se slétají na sabat. Proto se této noci říká "noc čarodějnic". Čarodějnice se před sabatem natíraly kouzelnými mastmi, s jejichž pomocí pak mohly na košťatech létat. Taková košťata prý bývala zhotovena z jasanového dřeva, vrbových a březových proutků. Při reji byla volena královna sabatu, která potom vládla hostině a tanci - "čarodějnickému kolu."
Čarodějnice – práce členů Klubu Pohoda, foto J.Ekrt

Nebezpečí drog

Dnes už hodně známé téma mezi mladistvými!!!

Od samého úsvitu dějin užívali lidé drogy k léčebným a duchovním účelům anebo pro radost, útěchu a povzbuzení. S jevem používání i zneužívání drog se setkáváme ve všech zemích. Užívání drogy je složitý pojem zahrnující nebezpečné užívání zákonem obvykle nepovolené látky. Tento pojem však vypovídá spíše o tom, co je společensky přijatelné, než co je opravdu škodlivé. V některých společnostech se nadměrné pití a kouření všeobecně nepovažuje za zneužívání, ale většina lidí si myslí, že po konzumaci alkoholu a tabáku je potká

velmi dobrý pocit „ANO potká, ale někteří lidé nemají ani ponětí, jak je pro ně tato látka nebezpečná. Typy drog: Alkohol, kofein, tabák, crack, LSD, perník, marihuana, lysohlávka česká a další...

Obrázky nakreslila Denisa Sáblová

KAPSIČKA VE VESMÍRU

Další výlet Kapsičky je trochu neobvyklý. Kapsička by totiž moc ráda poznala i jiné školy než je ta naše, jenže to nepočítala s tím, že se dostane do Prahy a zrovna na letiště Ruzyně. Nemohla si tu krásu nechat jen pro sebe, a tak si vyndala svůj minidigitální foťáček pro křečky

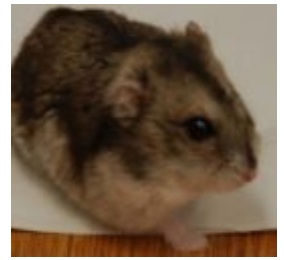
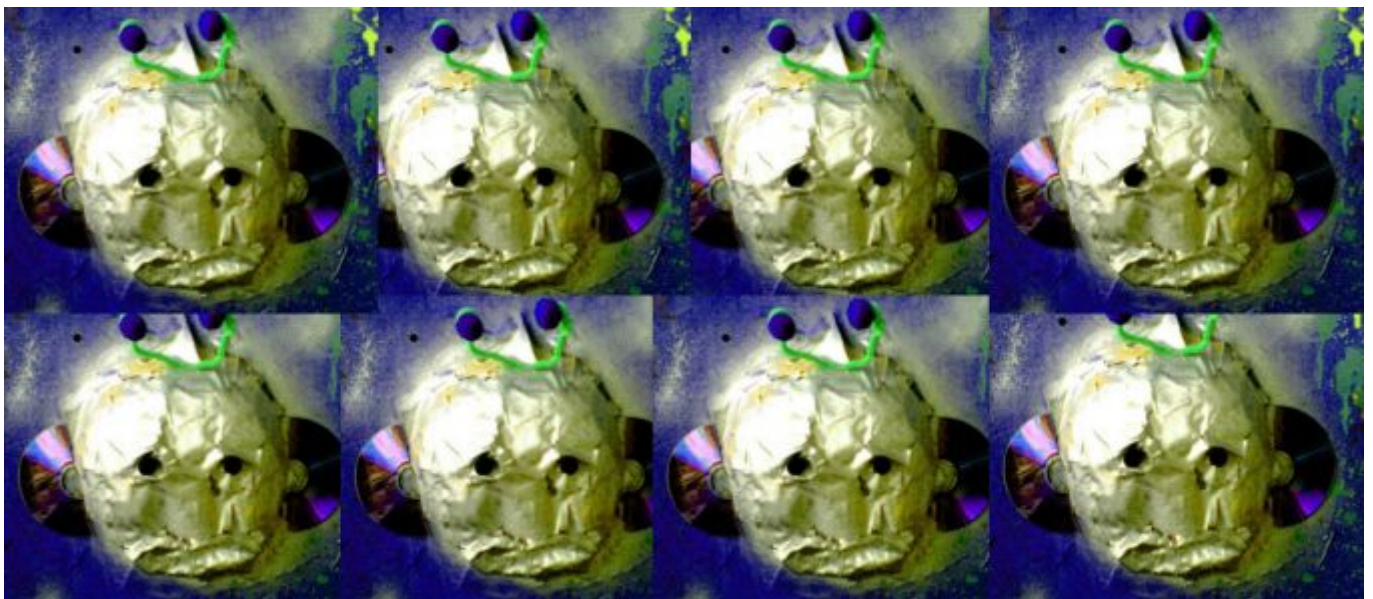

Foto J.Ekrt

a ten už jenom dělal ...CVAK CVAK CVAK. V letadle se Kapsička dostala do batůžku někoho z cestujících. Letadlo letělo asi čtyři až pět hodin, než konečně přistálo. Kapsičku si i s batůžkem vzal cestující, který si zastavil před letištěm taxíka, aby mohl jet ještě někam jinam. Kapsička hned podle hlasu a jazyka poznala, že je to muž a taky Angličan. Když dorazili na místo, uviděla velikou, hrozně vysokou věž, které lidé říkají raketoplán. Muž svůj batůžek odhodil do rakety a odešel za svými kamarády. Kapsička vylezla z batohu a věděla, že je asi v té raketě. Najednou ucítila hrozné drncání a pocit, jako by letěla do nebe. A už byla ve vesmíru. Na začátku to bylo hezké, ale potom už ne. Kapsička totiž ztroskotala na nějaké planetě, Hned co se vzpamatovala, všimla si veliké budovy uprostřed písčité plochy. Vešla dovnitř a uviděla modrozelené mužíčky běhat od dveří ke dveřím, dokud nezazvonil

Výtvarná práce Klubu Pohoda, foto J.Ekrt

zvonek. Po zvonění všichni zaběhli a na chodbě už nikdo nestál, ani neběhal. Kapsička vlezla do dveří a všimla si nějakého většího modrozeleného mužíčka, který byl vyšší než ti, co seděli v lavicích a vnímali, co říká. Kapsička usoudila, že je v mart'anské škole. Jejich jazyku nerozuměla a bála se toho, že už se asi nikdy nevrátí do naší školy. Asi po čtyřech hodinách se Kapsička vydala ven. Šla pouze chvíli a už viděla raketoplán. Lidi totiž zkoumali povrch této planety. Kapsička rychle nasedla do rakety a spolu s lidmi letěla zpět na Zem. V Anglii nastoupila do letadla a odletěla do Prahy. Tam nasedla na autobus, za hodinku byla v Lounech a už si to pelášila do školy. Malou dírkou ve dveřích pronikla do klubu a poté do své klíčky. Divila se, že po celou tu dobu, co byla pryč, si nikdo nevšiml, že tam vlastně není... Poznámka redakce: Posledního čísla Osmičky se Kapsička bohužel nedožila...